

ВИСОКА НАГОРОДА

За виняткові заслуги перед державою в розвитку радянської науки і нової техніки, велику наукову і суспільно-політичну діяльність і в зв'язку з шістдесятиріччям з дня народження Президія Верховної Ради СРСР нагородила Героя Соціалістичної Праці президента Академії наук СРСР академіка Келдиша Мстислава Всеволодовича третьою Золотою медаллю «Серп і Молот».

(ТАРС).

УВАГА СІЛЬСЬКИМ КОМСОМОЛЬСЬКИМ

Первинна комсомольська організація. Звідси починаються перші кроки кожного члена Ленінської Спілки. Той, кому сьогодні вручили квиток із силуетом Ілліча, знає історію комсомолу, його славний шлях, але авторитет його зміцнюється в юнаків і в дівчині конкретними сьогоднішніми справами. Від бойовистості, організованості, зрештою, працездатності первинних комсомольських організацій залежить успіх всієї нашої комсомольської роботи, участі комсомолу у важливій справі комуністичного виховання радянської молоді.

Про це йшлося на нараді, яку днями провів обком ЛКСМУ. З доповіддю «Про плenum ЦК ЛКСМУ та завдання обласної комсомольської організації по дальшому піднесенню трудової і громадсько-політичної активності сільської молоді» виступив перший секретар обкому комсомолу М. Г. Гайдамака. Доповідач підкреслює, зокрема, одне із важливих положень рішення пленуму, яке говорить, що комітети комсомолу мають покращити керівництво бригадними, відділковими комсомольськими організаціями та групами, підвищувати їх роль у вирішенні питань праці, навчання, побуту та громадської діяльності юнаків і дівчат, політичної та культурно-масової роботи серед молоді села. Відзначивши ряд міських та районних комітетів комсомолу, зокрема Олександрійського, Добровеличківського та інших, які нині предметно займаються організацією, ходом змагання серед сільських трудівників на честь XXIV з'їзду КПРС, XXIV з'їзду КП України, він говорить про значні недоліки, наявні у цій важливій, політичній роботі комсомолу. Жодного патрістичного починання не схвалив Долинський райком комсомолу, рідко підводяться підсумки соціалістично-

го змагання серед молодих механізаторів, тваринників у Гайворонському районі. Ці факти є наслідком того, що окремі комітети послабили увагу до виробничих комсомольсько-молодіжних колективів, ланок і груп. Їх число в області, на жаль, зменшується, як і знижується в багатьох випадках їх громадська активність. Прикладом цього можуть бути Олександрівська та Новгородківська районні організації, де станом комсомольських груп цікавилися поверхово, актив не подає належної практичної допомоги.

Останнім часом комітети комсомолу в колгоспах та радгоспах очолили в багатьох випадках комуністи. Це, безперечно, сприяє піднесенню бойовистості, політичному росту більшості первинних комсомольських організацій. Але окремі міськими і райкоми комсомолу в цьому зв'язку, що не можна нічим виправдати, послабили і допомогу, і контроль за виконанням рішень в первинних організаціях.

Як наслідок, слабо ростуть ряди сільської комсомолії. Працювати з неспілковою молоддю сьогодні треба набагато краще, різноманітнішими мають бути форми впливу членів Спілки. Комітети комсомолу повинні поліпшити організаційну і виховну роботу серед сільської молоді, підтримувати починання юнаків і дівчат на честь наступних партійних з'їздів, спрямовані на піднесення культури землеробства і тваринництва, ефективно використати машин і механізмів, досягнень науки і техніки.

М. Г. Гайдамака спинився на інших питаннях організаційної роботи комітетів комсомолу.

В роботі наради взяв участь і виступив перед її учасниками завідувач відділом організаційно-партійної роботи обкому КП України М. Т. Кондратенко.

МОЛОДІЖНИЙ КЕНУНАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XII
№ 18 (1342).

ЧЕТВЕР, 11 лютого 1971 року

Ціна 2 коп.

ХРОНІКА КОМСОМОЛЬСЬКОГО ЖИТТЯ

П'ЯТЬ ПИТАНЬ ОДНОГО ДНЯ

У залі засідань Олександрійського рудоремонтного заводу відбувся одноденний семінар секретарів первинних комсомольських організацій підприємств, шахт, вуглерозрізів міста. Мета семінару — поширити досвід заводської молоді, яка стала ініціатором соціалістичного змагання на честь наступних XXIV з'їзду КПРС та XXIV з'їзду КП України.

Розглянуто п'ять питань: підсумки соціалістичного змагання серед комсо-

мольсько-молодіжних колективів у ювілейному ленінському році, досвід роботи спількової молоді ливарного цеху рудоремонтного заводу, завдання первинних комсомольських організацій по підготовці молоді до військової служби в лавах Радянської Армії, досвід роботи комітету комсомолу ОРРЗ з допризовниками, досвід роботи штабу «Комсомольського прожектора» Головінського вуглерозрізу.

Е. ЯРУШОК.

XXIV З'їзд КПРС ЛЕНІНСЬКИЙ ЗАЛІК КОМСОМОЛУ КІРОВОГРАДСЬКОЇ XXIV З'їзд КП України

Ці дівчата працюють в комсомольсько-молодіжному колективі молочно-товарної ферми колгоспу «Перше травня» Маловисіківського району. І Антоніна Гончарова, і Надія Максименко — члени ВЛКСМ. В обох майже схожа трудова біографія. Після закінчення школи вони прийшли в колектив, тут працюють уже не один рік. За минулий рік Антоніна наділа по 3748, а Надія — по 3314 кілограмів молока на корову. Обидві ударили комуністичної праці. Антоніна стала володарем вимпела РК ЛКСМУ «Кращий молодій доярці».

З перших днів року подружки нарощують темпи соціалістичного змагання на честь наступних XXIV з'їзду КПРС та XXIV з'їзду КП України. Щодобовий надій на корову у їхній групі становить близько 7 — 8 кілограмів молока.

Фото А. ШЕВЧЕНКА.

А були ви першими...

ЛИСТ КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНОЇ ГРУПИ ДОЯРОК КОЛГОСПУ ІМЕНІ ВАТУТІНА ВІЛЬШАНСЬКОГО РАЙОНУ

Дівчата, подружки наші!

Вам незнайомі імена доярок колгоспу імені Димитрова, — не ходив цей колгосп у передовиків, не був для інших взірцем, хіба що критичне зауваження на нашу адресу іноді промайне в газеті чи на нараді.

Ми ж про вас багато чули. Більше того, рівнялися на вас. Останнього року восьмою п'ятиріччю ви стали першими в районі і нині зберігаєте перехідний Червоний прапор райкому Комуністичної партії України та виконкому районної Ради депутатів трудящих. Забрати його до себе — наша давня мрія, ми по-доброму заздрили вам, здобутки товаришів по професії підказують нам нові можливості, кличуть вперед.

А зараз... Ні, ви не в числі відстаючих, і не тому пишемо цього листа, що випередили вас. Нам боляче, що тваринники колгоспу імені Ватутіна, передові в районі тваринники, розпочали дев'яту п'ятирічку гірше, ніж останній рік восьмої. Нинішні ваші добові надії на корову ледве перевищують шість кілограмів —

торік на цей час було більше. Чому, дівчата! Сподіваємось прочитати в «Молодому комуністі» вашу відповідь, де знайдемо не тільки пояснення причин теперішнього відставання, скільки розповідь про багатий досвід, так потрібний нам. Ми ж радо ділимося своїм, не великим багатим, але таким, який дав нам змогу взяти добрий старт у новій п'ятирічці.

Сьогодні проти минулого року ми йдемо з плюсом десь на кілограм, добові надії піднялися до 7,5 кілограма на корову і хоч не швидко, зате постійно зростають. Причому не за рахунок масового розтелу, адже в колгоспному стаді нараховується 570 корів, а розтелювалось тільки 58.

Надії почали зростати в останньому кварталі минулого року. Саме тоді правління колгоспу, партійна і комсомольська організації вирішили з особливою пильністю придиватися до становища на фермі, поставили собі питання: чого бракує для високої продуктивності громадської худоби?

Справді, чого!

Адже останніми роками праця доярок стала набагато легшою. Механізовано прибирання гною, застосовується механічне доїння корів, у п'яти приміщеннях із шести механізована роздача кормів. Колгосп вкладає великі кошти у своє — значить, у наше — тваринництво. Мусить бути й віддача.

Ми звернули увагу на велику строкатість надій у різних групах корів. До речі, строкатість ще й досі не ліквідована, але вже знаємо її причину. Вона — в ставленні доярок до праці, а не у виняткових якостях корів. Якою одну з відстаючих доярок, Раїсу Шокіну, підманила Ганна Бобул. За якихось десять днів надії у групі підвищились майже на два кілограми, а коли повернулася Раїса, апали до попереднього рівня.

Зрозуміли ми, чому Любов Доброва, Галина Нікітіна, Валентина Яковлева одержують за добу від кожної корови понад десять кілограмів молока навіть у вітряні лютийні дні.

На фермі встановилася суворя трудова дисципліна. Цьому посприяла її ново-призначена завідувачка Віра Михайлівна Паскал, член партії, колишня трактористка. Припинилися запізнення, прогули, чистішими стали корови, годують їх заважаючи на продуктивність.

Серйозніше поставилися доярки до зооветнагляду. Як то було раніше! Запрошує головний зоотехнік Віталій Ларіонович Горбатюк:

— На школу, доярки, на школу!

— Еті — відмахується. — Корову ж хіба лекціями годують?!

Не дуже задумувались, що через невміння можна найкращий корм змарнувати. А нині хочеться, щоб усі в колективі мали добрі успіхи, отож і до науки по-іншому поставились, уважніше.

Змагання, кажуть, треба розвивати. А в чому ж суть змагання? Щоб доярка знала, скільки наділа сьогоднішньої подружки, і завтра постаралась перевершити її. Щоб знала доярка, щоб віддала про чужі досягнення та невдачі.

У нас завісія «Щоденний інформатор» — так ми назвали бюлетень добових надій, який виходить щодня. Він допомагає відстаючим тягнутись до передових, а передовим — до нових рубежів.

Всім колективом намагались ми наблизитись до ваших здобутків, шановні ватутінці, і неможе, що здали ви високі рубежі. Ой, як неможе! Та віримо, ваша невдача тимчасова. Віримо і щиро зичимо вам надпланових центнерів у передз'їздовському змаганні.

Отже, успіху вам, дівчата! Та не бартесь з відповіддю.

Члени комсомольсько-молодіжного колективу тваринників колгоспу імені Димитрова: Т. КАЛІНІЧЕНКО — зоотехнік по племсправі, Г. БОБУЛ, В. ТАНАСОВА, М. ЯКОВЛЕВА — доярки. Вільшанський район.

„СУТЬ НЕ ЛИШЕ В ПРОЦЕНТАХ“

До кінця зміни залишаються лічені хвилини. Вагонне депо, недавно таке гомінке, стає все тихішим і тихішим. Завмирають підйомники, лінії, і все менше сичить стиснуто повітря. Зупиняються верстати, і одночасно змовкає шумлива пісня деталей. Виключив свій токарний і Григорій Андросов. Якось мить любовався приємним, рівним блиском металу, потім натисну на кнопку і, шойно обточена колісна пара півторатонної ваги, підхоплює міцними кроками на тросах, попливла через цех, мов пушинка.

— Двадцять четверта, — сказав тихо, буденно.

Батько, Кузьма Федорович, майстер цеху, проходячи мимо, кинув звичайне: «Так що, додому підемо?». А Галинка, сестра Григорія, бригадир колісного цеху, уточнила: «Тані, йому ж ще на політзаняття...»

І лише веселі блискітки в очах всіх трьох Андросових свідчили, що робочим днем вони дуже задоволені.

Згодом виявилось, що не лише вони.

— Норма — обточити за зміну шийки вісімнадцяти колісних пар, — пояснив секретар комсомольської організації депо Володимир Панченко, — Гриша обточує — 20—22. Сьогодні ось двадцять чотири дав. Ми зупинилися з Панченком якраз проти соціалістичних зобов'язань, що, акуратно написані, висіли на стіні. Поглянувши на них, комсомольський секретар додав:

— Комсомолец Григорій Андросов постійно перевиконує норми. За оцю працює, турботу про справи громадські, за чуйність, звичайно, теж, його обрали в 1968 році депутатом районної Ради депутатів трудящих.

А після паузи знову:

— Та не лише він один такий. Постійно перевиконують змінні норми краєво-машинні Віктор Левченко, дефектоскопіст Ольга Скромне, кандидат в члени КПРС, член комітету комсомолу токарь Володимир Шаповал.

— І суть не лише в процентах, — це вже думки начальника депо, пропагандиста комсомольського політгуртка «Бесіди про партію» Олександра Олександровича Дробота, — відчувається в молоді, як і в їх старших товаришів — комуністів, внутрішня зібраність, більший потяг до теоретичних знань у ці дні підготовки до з'їзду, особливо старанність.

В технічній мені деякими цифрами прокоментували, чим обертається ця зібраність: час перебування вагонів на поточному ремонті скорочено на 12,3 процента, введено за

минулий рік 85 рацпропозицій, економічний ефект яких становить 13 тисяч карбованців, продуктивність праці по депоському ремонту підвищилась на 3,6 процента.

За січень відремонтовано, як і передбачалося зобов'язаннями, 302 чотирихосних вагони. (Слід зауважити, що колектив тут невеликий, комсомольців менше тридцяти, тож об'єм роботи не малий виконали).

Більше показників назвати не змогли, бо вони ще не виведені. Тож щоб їх уточнити, вчора подзвонив у депо. Виявляється, машинно-лінійна станція ще не закінчила аналіз основних показників. Зате секретар парторганізації Л. А. Цюма повідомив приємну новину:

— Шойно на планірі разом з усім колективом обговорили почин москвичів ударною працею відзначити суботник 17 квітня. Всі — за. Намічасмо конкретні заходи.

В. ЦВЯХ.

М. Помічна, вагонне депо.

IV ВСЕСОЮЗНИЙ

У КОЛЕГІЇ МІНІСТЕРСТВА ВИЩОЇ І СЕРЕДНЬОЇ СПЕЦІАЛЬНОЇ ОСВІТИ УРСР ТА СЕКРЕТАРІАТІ ЦК ЛКСМУ

Надаючи важливого значення дальшому розвитку самостійного творчого вивчення студентами марксистсько-ленінської теорії, удосконаленню форм і методів ідейно-політичної роботи у вузах, колегія Міністерства вищої і середньої спеціальної освіти СРСР та секретаріат ЦК ВЛКСМ прийняли постанову про проведення IV Всесоюзного конкурсу студентських робіт з проблем суспільних наук, історії ВЛКСМ і міжнародного молодіжного руху. Згідно постанови колегії Міністерства вищої і середньої спеціальної освіти УРСР та секретаріату ЦК ЛКСМУ, у нас в республіці конкурс проходять у три тури.

Перший тур (січень 1971 — лютий 1972 рр.) проводиться у вищих навчальних закладах, містах і областях. Завершальним етапом його мають стати вузівські і міжвузівські, місцеві (обласні) студентські науково-теоретичні конференції. Обласні оргкомітети повинні направити кращі студентські роботи та звіти про їх першого туру республіканському оргкомітету до 1 березня 1972 року.

Другий тур (березень — квітень 1972 р.) — республіканський. За його підсумками у травні 1972 року у м. Києві буде проведено республіканську науково-теоретичну конференцію переможців конкурсу серед українського студентства.

Третій тур конкурсу завершується у вересні 1972 року у формі Всесоюзної студентської конференції, яка проходить у Москві в рамках Всесоюзного фестивалю радянської молоді, присвяченого 50-річчю створення СРСР.

Чільне місце в студентських наукових розробках повинні зайняти підготовка до XXIV з'їзду КПРС та XXIV з'їзду КП України, відзначення 50-річчя утворення СРСР, звитяжна праця радянського народу по створенню матеріально-технічної бази комунізму.

„ПРОМЕТЕЙ“ НА ОРБІТІ

В Знам'янці (клуб залізничників) для комсомольців та старшокласників шкіл міста створено клуб політичної інформації «Прометей». При ньому діють три секції: політичної інформації (очолює організатор позакласної виховної роботи Знам'янської середньої школи В. В. Грудзинський), культурно-масової роботи (веде директор міського Будинку піонерів М. Є. Євдокімова) та школа молодого лектора, (заняття проводить лектор міськкому КП України Є. М. Нікітін).

На першому занятті 340 членів клубу слухали лекцію про міжнародне становище, з якою виступив Є. М. Нікітін.

Ю. ЛІВАШНИКОВ.

ВЧИМОСЯ МУЖНОСТІ

Діє клуб юнармійців

Звістка про те, що працівники Палацу культури імені Жовтня та комітет ДТСААФ заводу «Червона зірка» створюють клуб юнармійців, схвилювала не лише червонозорівців. І минулого четверга в Палаці культури зібралися допризовники, молоді робітники міста, студенти, комсомольські активісти. А до них в гості прийшли воїни місцевого гарнізону, воїни-ветерани.

Старий більшовик М. Т. Степанов, перші комсомольці Кіровоградщини П. В. Сидяк, І. Т. Артеменко нагадали молоді про буремні роки Жовтня та громадянської війни, розповіли про створення перших загонів Червоної Армії.

Голова міського військово-наукового товариства полковник у відставці В. П. Попійчук говорив про визвольну місію радянських воїнів у роки Великої Вітчизняної війни, про бойові за здобуття Кіровоградщини від німецько-фашистських загарбників. Згадав поїмні кіровоградці, що проливали мужність і героїзм, визволяючи своє місто від ворога.

Молоді червонозорівці, які незабаром підуть служити в армію, запалили старших товаришів, що вони будуть прагнути наслідувати кращі діла і традиції воїнів-ветеранів, готуватимуться стати справжніми солдатами своєї Вітчизни.

Рада клубу юнармійців тепер збирається влаштувати зустріч допризовників з Героями Радянського Союзу, учасниками штурму Берліна. І триватимуть розмови про історію Радянської Армії, її Статуту. Готуватимуться до присяги молодого воїна, тематичний вечір «Орден Радянського солдата». А ще будуть походи по місцях визвольних боїв в роки минулої війни, екскурсії у військову частину, воєнізовані спортивні ігри, лижні пробіги в міста і села області, де встановлені пам'ятники радянським воїнам-визволителям.

Для членів клубу юнармійців розроблено план лекцій і бесід на військово-патріотичну тематику, з якими виступатимуть воїни-ветерани, працівники військового комітету, офіцери місцевого гарнізону.

М. ШЕВЧУК.

м. Кіровоград.

На фото: танцювальна композиція «Щаслива дитинство» у виконанні учасників студії балетного танцю і хореографічного гуртка Кіровоградського Палацу піонерів.

ПРО КРАСУ ТРЬОМА МОВАМИ

Кіровоградщина — це лани неозорі, що радують серце високим врожаєм. Це — тракторні гідроагрегати і посівні машини, відомі і в Польщі, і в Бірмі, і в багатьох інших зарубіжних країнах. Кіровоградщина — це графіт Завалля і вугілля Олександрії.

От про цю красу праці та чарівність рідного краю, про красу буття і розповіді колективи художньої самодіяльності області минулої неділі всієї України, взявши участь в телевізійному фестивалі «Таланти твої, Україно», що присвячений XXIV з'їздові КПРС.

Розповіли про красу трьох мовами — чарівною мовою пісні, темпераментною інструментальною мовою танцю, переконли-

вою мовою документально-го фотознімка.

В телевізійному концерті взяли участь заслужений самодіяльний ансамбль танцю Української РСР «Ятрань», заслужена самодіяльна хорова капела УРСР заводу «Червона зірка», колективи художньої самодіяльності Кіровоградського, Новоукраїнського і Новоархангельського районів, ансамбль пісні і танцю обласного Будинку культури профтехосвіти, народний хор «Барвінок» Кіровоградського заводу «Укрспільгосптехніка», ансамбль скрипалів обласного Будинку творчості, танцювальний ансамбль Кіровоградського Палацу піонерів, оркестр народних інструментів музичного училища.

РАНОК в сім'ї Колодажних починається з дороги. Батько, Іван Ісаяович, поспішає до контори, він працює рахівником. Мати — Любов Петрівна — до лікарні, бо вона медсестра. А дітчата... У них теж свої дороги. Катя вчиться в Капітанівському профтехучилищі на слюсаря контрольно-вимірювальних приладів. Галина ж їде разом з батьком до контори колгоспу. Вона — інструктор по спорту, секретар комсомольської організації. Колгоспну комсомолію очолює вже другий рік. Зайклася. Не уявляє тепер навіть, як би могла без неї.

Сьогодні не перелічити, скільки хороших друзів і помічників з'явилося у комсомольського ватажка Галини Колодажної. У колгоспі імені Ватутіна 38 комсомольців. І про кожного можна сказати: «Це справжній товариш, надійний помічник». Ініціативні комсомольці обрані і в комітет. Це секретар виконкому сільради Ольга Горобець, плановик по оплаті праці Катерина Тулиця, агроном по захисту рослин Віктор Курінний, завідувачий майстернею Борис Миргородський.

— Чи важко тобі працювати! — запитує Галину.

Вона посміхається і відповідає:

— Не можу цього сказати. Бо багато мені допомагають старші товариші.

Справді, діяльність комсомольців — під постійним контролем та увагою колгоспних комуністів.

— На кожні комсомольські збори, — розповідає Галина, — до нас щоразу приходять два-три комуністи. Причому, вони заздалегідь дізнаються про порядок денний, думку молоді відносно порушених питань. Тому виступи та поради їх завжди кваліфіковані, корисні.

Спочатку не ладилось тут з якою комсомольців на збори. Завернувшись, було, секретар, а у відповідь чує: «Ми ж не гуляємо, а трудимось. Та й бригадири нас не відпускають».

Подумавши, ніби й правильно все. Але як же все-таки бути із зборами?

І ось уже Галина радиться з секретарем

партійної організації колгоспу І. М. Сиротю.

Іван Матвійович уважно вислухав комсомольського ватажка, пообіцяв допомогти. І на першому ж засіданні партбюро порушив це питання.

Тепер, коли готуються комсомольські

ВАЖКО БУТИ КОМСОРГОМ?

збори, керівники бригад і ферм заздалегідь попереджають про те, щоб комсомольці вчасно підмінили, бо вони на таку-то годину мають прибути на збори.

Характерно, що старші товариші не лише висловлюють свої думки, вносять пропозиції, а й самі особисто беруть участь у здійсненні намічених заходів.

— Вирішили ми в овівейному році посадити парк біля Будинку культури, — розповідає Галина. — В цьому величезну допомогу нам подали старші. Особливо голова артілі, заслужений зоотехнік республіки К. М. Снісаренко. Нам і автомашину виділили, щоб поїхати до лісництва та привезти саджанців, і спеціального трактора, що ямки копає, дали. Тепер росте, молодіє наш парк... А скоро розпочнемо будівництво нового стадіону.

А ось хоч би такий приклад. Часто

ПОРУЧ ТЕБЕ — КОМУНІСТИ

комсомольці влаштовують вечори відпочинку, проводять різні масові заходи. Звичайно, тут щоразу не обійтись без грошей. А де їх взяти? Зайшла мова про це на зборах, і тут слухну думку подав Петро Грузда (в недалекому минулому комсомольський активіст).

— А чому б не організувати кілька недільників, — сказав він. — А зароблені гроші потім весь рік використовувати на проведення масових заходів. І колгоспові велика допомога буде, і справі зарадимо.

Так і зробили. Тепер є можливість набагато краще проводити масові заходи. До того ж, і профспілковий комітет ніколи не відмовив комсомольцям, коли мова йде про кошти для вечорів ашанування ветеранів праці і передовиків змагання, про зустріч представників кількох поколінь.

В організації культурного відпочинку молоді багато допомагають комуністи. Анастасій Поліщук та Микола Шаповал — працівники Будинку культури. До речі, вихідці із комсомольської сім'ї колгоспу. Вони й зараз тримають найтісніший зв'язок з комсомолом, залучають її до участі в художній самодіяльності. Чи не тому й справи в Йосипівському Будинку культури відмінні.

Не легко бути комсомольським вожаком. Але коли відчуваєш підтримку плеча старшого товариша, можна впевнено йти вперед. Ніякі труднощі не страшні.

Тому комсомольці колгоспу імені Ватутіна так впевнено виконують свої зобов'язання, взяті на честь XXIV з'їзду партії.

І. РОМАНЕНКО.

Новоміргородський район.

У першому випуску клубу «Вітрила» було надруковано розповідь «Його назвати б «Вега»: «Вега» — радість — про роботу шкільних гуртків Маломицької СШ № 3. Одержали перші відзнаки і виносять на розгляд членів клубу пропозицію створити у «Вітрилах» куточок, де б ви ділилися досвідом роботи юних техніків, натуралістів, географів і т. д. Просимо дати назву цьому куточкові. Це буде першим своєрідним конкурсом «Вітрила». Відзначення переможців — опублікування прізвищ старшокласників, які дали найкращу, найоригінальнішу назву куточкові.

А нижче даємо перший відгук. Поки що без рубрики.

НАВКОЛО ГЛОБУСА

Здійснити подорож навколо світу — діло копійке і не кожному доступне. Інша справа, коли ти — член клубу юних кіномандрівників. Такий клуб діє при шкільному географіч-

ному товаристві Кіровоградської СШ № 30.

У юних кіномандрівників хороше зв'язки з телевізійним клубом, з його головою — заслуженим діячем мистецтва

РРФСР, кінорежисером В. А. Шнейдеровим. На шкільну адресу надходять листи з Москви, які містять в собі цікаві матеріали про далекі країни, фотоілюстрації. З свого боку школярі надіслали «колегам» з телевізійного клубу майстерно виготовлений альбом «В сузір'ї п'ятнадцяти», взяли участь у конкурсі на кращу емблему клубу кіномандрівників.

Це не єдина секція, створена при шкільному географічному товаристві. Юні любителі природи, наприклад, під керівництвом працівників обласного краєзнавчого музею вивчають природні ресурси нашого краю, експедиційний загін «До таємниць природи» зібрав на території області колекцію мінералів.

Членом географічного товариства може стати не кожен. Для цього потрібно мати не менше як «чотириху» з геогра-

фії та позитивні оцінки з інших предметів. Так записано в статуті товариства, яке об'єднало 140 шукачів з п'ятих — десятих класів школи. Серед них — Віктор Найден, Юрій Іванченко, Наталка Ємельянова, Олег Ковальов, Віктор Лисенко та багато інших.

Діяльністю товариства керує рада, обрана на зборах. Очолює її Тарас Івах. З ініціативи ради товариство налагодило стосунки з вченими з різних республік країни. Почесними членами шкільного товариства стали професор, доктор географічних наук Д. Д. Дмитревський з Ленінграду, доктор географічних наук В. Ш. Дикашвілі з Тбілісі, кандидат наук С. С. Тарвілас з Вільнюса, член-кореспондент Академії Педагогічних Наук СРСР М. М. Бороздінов. «Глобусів» час від часу одержують від них цінні поради, наукову інформацію, їхні праці з географії.

На своїх заняттях члени товариства вивчають наукову спадщину, комплектують ру-

кописну збірку «Питання цікавої географії». Регулярно в інформації: «Коротко», «Світ у цифрах», «Новини планети» знайомлять учнів з останніми подіями в країні і за рубежом, двічі на місяць виступають з лекціями і доповідями на географічну тематику. «Глобусівці» виготовили фізичну карту Кіровоградщини, геологічну карту та карту ґрунтів області. А нещодавно провели вечір «Країна моя незора», який присвятили XXIV з'їзду КПРС.

Як показав досвід, робота в географічному товаристві «Глобус» поглиблює інтерес до вивчення дисципліни, а також розвиває ініціативу і пізнавальну активність школярів.

Гамара ПАРХОМЕНКО, голова секції юних кіномандрівників Кіровоградської СШ № 30.

ВІДКРИВАЄМО ЧЕРГОВЕ ЗАСІДАННЯ КЛУБУ СТАРШОКЛАСНИКІВ. ЗА ЧАС ВІД ПЕРШОГО ЗАСІДАННЯ ДО РЕДАКЦІЇ НАДІЙШЛО БАГАТО ЗАЯВ ВІД УЧНІВ м. КІРОВОГРАДА, ОЛЕКСАНДРІЙСЬКОГО, МАЛОВИСКІВСЬКОГО, КОМПАНИВСЬКОГО ТА ІНШИХ РАЙОНІВ ОБЛАСТІ ПРО ПРИЙНЯТТЯ ІХ ДО КЛУБУ «ВІТРИЛА». ОТЖЕ, КЛУБ НАШ ПОПОВНЮЄТЬСЯ.

КЛУБ СТАРШОКЛАСНИКІВ

Випуск № 2

АСТРОНОМІЧНИЙ вечір відбувся в середній школі № 4 м. Кіровограда. Багато цікавого про Всесвіт взнали на ньому, учні Оля Соколиченко і Галина Сильвейстрова розповіли про вивчення і

„Відвідали Марс“

освоєння космосу, Люда Дяченко та її друзі — про вчених, завдяки яким наука про космос піднялась на такий високій щабель. Учні «здійснили подорож» на загадковий Марс та інші планети Сонячної системи. Вечір поповнив знання старшокласників з цієї науки.

Олена ОСЕЦЬКА, учениця 10 «Б» класу.

„УЧИСЬ НАВЧАТИСЯ“

Школу для учнів з такою назвою організовано при Великоандрусівській СШ Світловодського району. Старшокласники відвідують її двічі на місяць. Темі занять: «Як організувати свій день», «Книга — твій помічник у навчанні», «Як готуватись до уроків».

М. ВИЩЕПАН, старша піонервожата.

Юні кінолюбители.

Фотохуд. В. КОДПАКА.

НА ЛИСТ ЛАРИСИ Т. ВМІЩЕННЯ У ПЕРШОМУ ВИПУСКУ КЛУБУ, НАДІЙШЛИ ВІДПОВІДІ. ПЕРША — учениці 10 класу:

НЕ ОСТУПИТИСЯ Б...

Дорога редакціє!

В газеті за 28 січня я прочитала лист Лариси Т., яка звернулася до тебе за допомогою. Мені дуже хочеться теж допомогти Ларисі, відповісти на її лист.

Стати на вірну життєву стежку, зробити своє життя глибоко змістовним — справа нелегка. Один необачний крок убик — і тобі ніколи вже не знайти дороги до своєї совісті.

Всім нам вводити в життя Батьківщини як покликання будівників нового світу. Ми мріємо про професії, про самовіддану працю на фабриках і заводах, колгоспних і радгоспних ланках, про освоєння космосу і відкриття земних надр, про будівництво нових міст і сіл, про індустріальний прогрес. Нам доведеться з часом замінити батьків, стати господарями країни, майбутню якої у наших руках. До цього треба добре підготуватись, а насамперед — оволодіти знаннями. Це обов'язок кожної мо-

лоді радянської людини перед Вітчизною і людьми. І тут не повинно бути слів «не маю охоти». Де ж, як не в школі, виховується розуміння обов'язку, свідоме ставлення до праці, чесність, чистота і ширість, які допомагають кожному втримати екзанен життя і залишитись людиною з великої літери.

Звичайно, працювати без високих знань на виробництві можна — були б руки. Але хіба це буде твоя повна віддача сил?

Ніна ВОЛОВИК, учениця 10 класу Озерської СШ Світловодського району.

Відповідь дещо загальною. Але до неї, в основному можна приєднатись. Хоч ми не зовсім згодні з категоричністю слів: «і тобі ніколи вже не знайти дороги до своєї совісті».

ДРУГА — учениці 9 класу. Ця відповідь набагато конкретніша:

РУКА ДРУГА

Дуже рада, що створено клуб старшокласників «Вітрила». Якщо можна, зарахуйте, будь ласка, і мене його членом. Хотілося б написати вам про життя нашої школи, нашого дев'ятого класу.

Живемо ми цікаво. В цьому немає роль відіграють різноманітні гуртки, секції, клуби. Нещодавно розпочав свою роботу новостворений клуб «Олімпія» (тут ми займаємось вивченням військової справи). На заняттях клубу «Сучасний» опікаємо життя молоді в різних куточках нашої Батьківщини, за рубежом. «Прометей» знайомить нас з біографією В. І. Леніна, визначних партійних діячів.

З особливим нетерпінням чекаємо завжди виступка. Це день літературного гуртка. Заняття проходять піднесено, захоплююче. До ювілею Лесі Українки готуємо спенку з драми «Лісова пісня», реферати про життя та діяльність поетеси. Регулярно виходить літературна газета «Пролісок».

В школі створено танцювальний ансамбль, працюють спортивні секції, предметні гуртки. Все це дуже допомагає нам у формуванні сві-

тогляду, в навчанні, згуртовує нас, згуртує.

До речі, про дружбу. Прочитала листа Лариси Т., опублікованого в газеті і вирішила, що треба обов'язково розповісти про наш клас. Хіба й справді в тебе немає друзів?

Як же, Ларисо, без друзів?! Тепер про наш дев'ятий. Заглянув би хтось до нього років з два тому!.. «Слоці!», «Горда!», «Мавпа!», «Ганс!», «Шнак!..» — які тільки прізвиська не були у нашому класі тоді!.. Були часто сварки, непорозуміння. А тепер...

Дівчонки. Кінець уроків!.. А додому йти не хочеться. Ще довго розмовляємо, згадуємо минуле, мріємо про майбутнє, винадуємо собі нові справи, нові розваги. Всі проблеми вирішуємо в дискусіях! А заручили нас... танці! Яюсь ми (дівчата) помітили на одному з шкільних вечорів, що жоден хлопець не вміє танцювати. Вирішили допомогти їм. Терпляче домагались свого, і тепер жоден вечір не проходить без багатьох танців. З тих пір хлопці повірили в дружбу усього класу.

Не уявляємо собі зараз життя без друзів, без однокласників... І як жалкуємо, що не розуміли цього ще раніше, що через рік розлучимось! Хотілося б все життя бути разом, постійно відчувати тепло дружнього чужого серця, сильної руки друга, готової

завжди тебе підтримати!.. Тож хіба можна жити без друзів?

Галина КОНОНЕНКО, Седнівська СШ Устіївського району.

Ми певні, що клас, де навчається Галина Кононенко, здружився більш завдяки інтересу до знань, гуртковій роботі. Нам здається, танці тут не відіграли вирішальної ролі. А які думки ви, члени клубу?

ТРЕТЯ — молодого робітника з «Червоної зірки».

ВИМАГАС ЖИТТЯ

Прочитав в газеті лист Лариси Т. Мою увагу привернули рядки: «А працювати на виробництві можна й без високих знань — були б руки». Радий я думаю так, як і ти. Але ось я потрапив у колектив робітників заводу «Червона зірка». І розумію, що помилявся. Зараз з кожним роком техніка стає все складнішою, вона потребує глибоких знань. Впевнений, що з часом всі робітники будуть мати пилу або середню освіту. Зараз я працюю і навчаюсь в десятому класі вечірньої школи, цього вимагає життя.

Віктор КАЛЕНЕВ, м. Кіровоград.

ПРОБА ПЕРА

В минулому випуску «Вітрила» ми запропонуємо читачам разом з заявою про вступ до клубу старшокласників надіслати кореспонденції, інформації, фото, літературні спроби. Сьогодні друкуємо під рубрикою «Проба пера» етюди

Запах вітру

Чи доводилось вам колись в січні дихати весняним повітрям. Йі доводилось.

Бує вихідний день. По-весняному тепло. Вдягнувшись в легеньку сукню і черевик, вона вийшла в степ. Повітря вітерець. Сотні горобців збиралися купами, цвірінчали, раділи теплу.

Ось і поле, вкрите зеленим килимом озими. Дівчина пішла по стежині, ледве помітній, мокрій від недавнього снігу. Вона дихала терпким, настояним на степах пахощах повітрям. Дарма, що легенькі черевик були в болоті, вона йшла залитим сонцем полем і співала пісню про щастя, бо й справді була щасливою.

Дівчина чула запах весняного вітру.

І. СМЕРІЧКО.

с. Озера Світловодського району.

«Юність викидає імперіалізм» — під таким девізом відбувся мітинг учнів СШ № 25 м. Кіровограда. В своєму виступі Ірина ТАРАНЦЕВА гавіть злочин імперіалізму. Фото В. ЩЕРБАКОВА.

ПОСТРІЛИ ВІДКРИВАЮТЬ „ТАЄМНИЦІ“

Останній постріл. І юрба старшокласників біжить до мішені. А невдовзі в тирі вже чути:

— Вітя Беглецов вибив п'ять десятків. З п'ятидесяти його пострілів сорок дев'ять — влучні... Викладач військової підготовки Юхим Миронович Свінцицький хвалить Івана Чикаренка, Сергія Вороніна, Івана Ващенко, Станіслава Педька, Юрія Савченка. Сьогодні вони стріляли краще, ніж минулого тижня. Вчитель задоволений

своїми вихованцями. І не лише ось цими десятикласниками. В нинішньому навчальному році більше 270 учнів Кіровоградської СШ № 6 виходили регулярно на вогневий рубіж. І щоразу Юхим Миронович відкривав в них приховані «таємниці». А ось щодо Віталія Беглецова, то тут вже переконаний — з нього може бути спортсмен вищого класу.

Та хіба тільки Беглецов його надія? Десятки учнів школи своїми знаннями і вмінням засвідчили, що з них вийде в майбутньому зразковий воїн. Так-так, полковник запасу Ю. М. Свінцицький саме й прагне до того, щоб його вихованці в армії були кращими. І заради цього він веде учнів не лише у шкільний тир. Робота по військово-патріотичному вихованню школярів ведеться в кількох напрямках. І всі головні. Зустрічі з ветеранами минулої війни, колективні партизанські походи, написання літопису бойових дій комсомоль-

СПОРТ

ців і піонерів країни в роки Великої Вітчизняної війни, виготовлення стендів і фотомонтажів на військову тематику, шефські зв'язки з воїнами, походи по місцях минулих боїв — все це теж робиться з великим знанням справи. А ще організовані ігри, вечори бойової слави, конкурси на бойову пісню...

Ю. М. Свінцицький пристрасний пропагандист офіцерської професії.

— Один-тисячі веде, — часто нагадує він своїм учням. — Які офіцери, такі й війська.

Та й розповідає їм про кращих командирів Радянської Армії, їх дорогу до вершин військової майстерності, інколи про себе. Всі учні знають,

що їх вчитель за комсомольською путівкою з інституту пішов в авіацію, став штурманом, нагороджений багатьма бойовими орденами і медалями.

І ось тепер дванадцять майбутніх випускників школи теж твердо вирішили стати офіцерами, потують себе до того, щоб поступити у військової училища. Серед таких — Юра Яценко, Ігор Савченко, Олександр Скибицький.

Заради гарту майбутніх воїнів, заради того, щоб вони прийшли в армію вже з певним багажем знань, в школі повсякчас поліпшується військово-технічна підготовка.

І. СКРИПНИК.

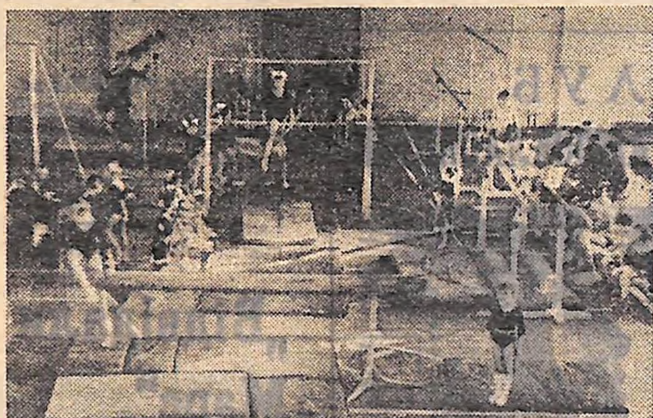
І знову на легкоатлетичному манежі спортзалу «Зірка» минулої неділі спортсмени Кіровограда зібралися на змагання, щоб визначити найбільш перспективних для участі в п'ятих Спартакіаді республіки. В стрибках у довжину майстерністю відрізнявся понад 50 юнаків та дівчат. Найвищого результату домоглася вихованка ДЮСШ СК «Зірка» Вікторія Драган (6 м. 41 см.), другою була Тетяна Марушак (5.31), третьою — Лариса Трубіна (5.10).

Серед чоловіків призові місця виборили Олег Полтавський (6.41), Віктор Безосинцин (6.32), Валентин Прокхан (6.14).

На знімку вгорі: В. Драган.

Г. ТОЛОК.

Фото автора.

Для гімнастів ДЮСШ міського та СК «Зірка» змагання, що відбулися минулої неділі, були своєрідною пробою сил перед першістю області (фото ліворуч). Спортивне щастя на цей раз випало вихованцям «Зірки».

Фото Г. ТОЛОКА.

ЛАВРИ НІНІ СТАТКЕВИЧ

ХЕЛЬСІНКИ. Вінок благородного лавра став нагородою радянської спортсменки Нині Статкевич, яка у впертій боротьбі завоювала титул чемпіонки світу з швидкого бігу на ковзанах. 26-річна ленинградка, що двічі вигравала першість Європи, стала найсильнішою і на планеті.

Володарка звання чемпіонки світу 1970 року Атьє Кейлен-Делестра з Голландії уже в перший день «поступилася» своїм титулом су-

перницям, не закінчивши бігу на 1500 метрів.

В сумі багатоборства у Статкевич 191,400 очка. Ніна перемогла на дистанції 1500 метрів з результатом 2 хвилини 23,2 секунди, була третьою в бігу на 1000 метрів і 3000 метрів, а у спринті розділила 4 — 5 місця.

Таким чином на її рахунок велика золота медаль, мала золота і дві малих бронзових нагороди.

(ТАРС).

Леонід ТЕНДЮК

(Продовження. Поч. в газетах за 19, 21, 23 січня та 2, 4, 6, 8 лютого).

Капітан запитує мене, як, на мою думку, розвиватиметься пониження атмосферного тиску. Я відповів, що таких депресій в даних широтах восени чимало. Але більшість з них короткочасні, живуть вони день-другий і безслідно згасають. Лише деякі розростаються в тайфуни. Що до цієї депресії, то вона не повинна поширитися, напояла я, бо сила вітру незначна.

... Та висновки мої були передчасні. Я знав, що напрямком хвилі вказує, де розташовано центр тайфуну в момент

його зародження. Якщо цей напрямок постійний, тайфун прямо пронизує район, в якому перебуває судно. Коли напрямок непостійний, зокрема, якщо він змінюється проти годинникової стрілки, центр тайфуну пройде справе наліво відносно курсу судна. Але тут, біля Лу-сону, якась незрозуміла водокруть. Можливо, через те, що Куросіо буринить шалено — тут беруть розгін його могутні витоки, — чи то, може, о цій порі вітри біля Філіппін дмуть за відсуюди, а тільки даремно я намагався по напрямку хвилі визначити місце знаходження центра тайфуну і передбачити шлях, яким він промчить. Вода вирувала, кипіла, мов у кратері вулкану.

Не було сумніву: назустріч їде тайфун неймовірної сили. Це підтвердили і з Манилі.

... Позавчора вранці вітер був лише двадцять метрів на секунду, з радіусом в п'ятдесят миль, міні ж сила його збільшилася вдвоє, а радіус понад двісті миль. Ми звернули різко ліворуч, в океан, уступаючи дорогу тайфуну. Прогноз синоптиків з Гуаму, на щастя, не виправдався: тайфун відхилився на північний захід і через Південно-Китайське море вийшов до берегів Південно-Східної Азії.

Ось «уражай», зібраний ним на тих берегах. Повідомлення філіппінського радіо: «Тайфун Дот, зі швидкістю вітра двісті кілометрів на годину, обрушився на англійську колонію Гонконг. Зруйновано сотні будинків. Загибло 150 чоловік, сотні поранено».

Проте нас Дот чиркнув лише кінчиком крила.

Я віддав штурману метеозведення і почав у каюту.

НА ПІДСТУПАХ ДО СІНГАПУРУ

Тайфун відштовхнув — ущух вітер, прояснився виднокіла. Та розгойданий океан довго що не міг заспокоїтися. Пригладжені вітром, хвилі понижалися, а поверхня океану, немов чоло дідугана, покрилася зморшкуватими хвилями.

Той, хто погано переносить морську хворобу, знає, що відгомін шторму — мертві брижі — може, гірше за самий шторм, бо, одночасно й набридлива, хитавця знесиллю, паралізує волю, і людина ступає байдужою, апатичною, для якої все перестало існувати, навіть вона сама, з її прикрасами-жильми. Потухли очі, відсутній, що видає десь у нетутешніх далах, погляд; лежить собі на самотині, жде «кончини».

У таку погоду стояти за кермом — мука. Я ледь тримаюся на ногах. Зціпивши зуби, стежу за репітером гірокомпаса: збачувати з курсу не можна ні на один градус. Ми проходимо між Філіппінами — островами Бабуян і Калаан, оповитих густим чорним димом високих гір-вулканів. Тут всього можна чекати — підступних мільон, скель — океанське дно, майже з восьмикілометрових глибин, над якими застав нас тайфун, у цій протоці вигорбилося, і під килем тепер глибини не більше двадцяти метрів. До того ж пролидіє сильна зустрічна течія, що з Південно-Китайського моря спрямована в океан.

Вчора, бачив я, високо в небі, гналі бурю, летіли птахи — гуси чи журавлі. І слова матері, над коліською моєю, ворухнулися підсвідомо:

... Гусенята, візьміть мене на крилатя! Перший сум нужним гостро так різнув серце.

Дивосвіт, подумалося, лиш гарна вигадка. Насправді ж ти до віку зрисиш із рідним по-

лем — твоє коріння в його землі і кропа — в його небі. І де б ти не був, зорі яких країв не дивилися би тобі в душу, поле невідступно — твоє начало і той кінець...

Коли ми увійшли в Південно-Китайське море, нас звідусюди огорнула тиша. Ще недавно збурене й гірзане, море лежало не порушене, в серпанку тремтливої, з сонячними прожилками, блакиті — велике, тихе озеро, без жодної борозенки на своєму незайманому плесі.

Після далеких холодів і океанських туманів, тропічна спека видавалася благодаттю. Проте віталися нею недовго: чим ближче підходили до екватора, спека ставала дедалі нестерпнішою і я пожалкував, що не прислухався до слів Дерев'яного і не збудував куреня. А в каюті хоч і приладнано вітроволовчач — циліндричний черпак, висунутий із ілюмінатора назовні, який спрямовує в каюту зустрічний повітряний потік, — було задушливо. Бо те піймане повітря і натяку немало на прохолоду.

Я звернувся до Дерев'яного за допомогою. — Прийшла коза до воза, — зустріла він мене. — Ото ж бо й воно: все хочеш робити по своєму. Ну, гаразд — курінь тобі змайструю.

Курені поставили майже всі витязі і зовні судно нагадувало мандаринів стан, в якому отаборилися якісь незрозумілі диваки. Всюди, на палубах, майданчиках, під шлюзами, сходинами трапів, де було хоч п'ядь вільного місця, білили намети.

Було наказано всім перейти на тропічну форму. Це значить скинути свої зимові обладунки.

На мені теж тропічний одяг. Побачивши, як Анукін відрізав халаші, я зробив те ж і з своїми штанами. І вийшли нівроку шорти.

(Далі буде).

ПОГОДА

Сьогодні на території області і міста Кіровограда передбачається мінлива хмарність, в західних районах місцями короткочасний сніг, по місті без істотних опадів. Вітер північно-західний, помірний до сильного. Температура повітря по області — 6 — 11, по місту — 7 — 9 градусів.

12 — 13 лютого — хмарна з проясненнями погода, без істотних опадів. Вітер північно-західний, помірний до сильного. Температура повітря 12 лютого — 4 — 11, при проясненні — 13 — 15, вдень — 3 — 9 градусів, 13 лютого вночі — 3 — 8, вдень 0 — 5 градусів.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД ЧЕТВЕР 11 ЛЮТОГО. ПЕРША ПРОГРАМА 10.05 — Новина. (М). 10.15 — В ефірі «Молодість». (М). 10.35 — Українське кольорове телебачення. «Україна — земля і люди». (К). 11.05 — Художній фільм «Олександр Пархоменко». (М). 12.30 — Чемпіонат СРСР з хокея з м'ячем. «Динамо» — СКА (Свердловськ). 11 тайм. (М). 13.15 — Телевізій. (К). 17.15 — Голубий екран —

школярів «Рідке повітря та його застосування». (Кіровоград). 17.35 — Телевізій. (К). 17.55 — Телевізійний журнал «Пролісок». «Дід Мороз». Лялькова вистава. (Кіровоград). 18.30 — Ленінський університет мільйонів. (М). 19.00 — Програма «Час». (М). 19.30 — А. Софронів «Мільйон за посмішку». Вистава Московського драматичного театру ім. Мосради. (М). 22.00 — «Запрошення до фільму». (Кіровоград). 23.10 — Телевізій. (К).

П'ЯТНИЦЯ, 12 ЛЮТОГО. ПЕРША ПРОГРАМА 11.00 — Телевізій. (К). 11.10 — Телефільм «Хто працює для вас». (К). 11.35 — Шкільний екран. Українська література для учнів 10 класу. О. Корнійчук «Платон Кречет». (К). 12.15 — Художній фільм «Софія Петровська». (Кіровоград). 16.25 —

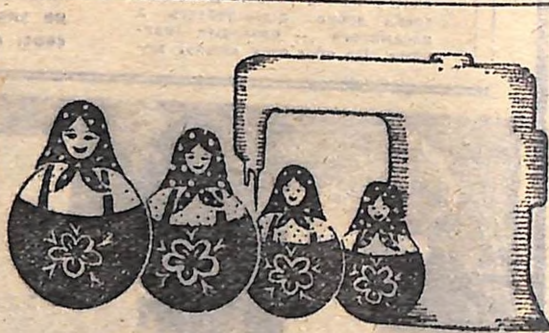
Філософський. (К). 17.00 — Телевізійний народний університет. «Проблеми довголіття». (К). 17.40 — Телевізій. (К). 17.55 — Музфільм «Умка шукає друзів». (К). 18.05 — Фестиваль радянських республік. Естонська РСР. (М). 19.30 — «Кіровоградщина спортивна». (Кіровоград). 20.00 — Телефільм «Час». (М). 21.00 — На зустріч XXIV з'їзду КПРС і XXIV з'їзду КП України. Прем'єра студії «Укртелефільм», «Україна» — «Кроки п'ятиріччя». II серія. «Час уперед». (К). 21.30 — Кольоровий художній фільм «Мама вибила заміж». (К). 22.50 — «Старт». (К). 23.20 — Концерт. (Львів). 23.50 — Телевізій. (К).

Наша адреса і телефони

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36
Телефони: відповідального секретаря — 2-45-35,
відділу військово-патріотичного виховання і спор-
ту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОП КОМУНАР», орган Кіровоградського
обласного ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління
по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

ЗА ГАРНИМ НАСТРОЄМ

Найважливішим цінністю кравецького мистецтва — юнаки й дівчата. Особливо, значущо, дівчата. До наших послуг, друзі, висококваліфіковані майстри Кіровоградської фабрики «Індіошні». Вони не лише пошито нове плаття, костюм, пальто тощо, але й відремонтують чи реставрують одяг, який вийшов з моди, перестав відповідати вашим особистим уподобанням.

Пам'ятайте: одяг, зі смаком пошитий одяг — це ваш гарний настрій. Отож, ласкаво просимо до ателє і майстерень фабрики: вул. Леніна, 8; вул. Леніна, 23; вул. Шевченка, 6 «а»; вул. Уфимська, 6 «а»; вул. Дачна, 10; пр. «Правда», 11.

«УКРПОБУТРЕКЛАМА».